

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 626/2013-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. novembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti P., s. r. o., zastúpenej A., s. r. o., vo veci namietaného porušenia čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 6 CoE 22/2012-46 z 29. februára 2012 a uznesením Okresného súdu Topoľčany č. k. 12 Er 1671/2006-22 z 12. januára 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. mája 2012 doručená sťažnosť spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej komplikovane štruktúrovanom petite navrhuje, aby ústavný súd vyslovil porušenie jej základných práv zaručených v čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv zaručených v čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a v čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru uznesením Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k.

6 CoE 22/2012-46 z 29. februára 2012 a jeho postupom v tomto konaní, ako aj uznesením Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „okresný súd“) č. k. 12 Er 1671/2006-22 z 12. januára 2012 a jeho postupom v tomto konaní, aby obidve uznesenia zrušil a aby jej priznal primerané finančné zadost'učinenie v sume 600 € a náhradu trov konania.

Z obsahu s'ťažnosti a jej príloh vyplynulo, že s'ťažovateľka viedla exekúciu proti svojej dlžníčke na vymoženie pohľadávky zo zmluvy o úvere z 26. januára 2005, a to na základe exekučne vykonateľnej notárskej zápisnice [§ 41 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku] spísanej 11. septembra 2005, ktorú za povinnú dlžníčku podpísal advokát, ktorého splnomocnenie bolo predtlačené v tlačive zmluvy o úvere pripravenom s'ťažovateľkou (oprávnenou veriteľkou). Napriek tomu, že okresný súd najskôr poverenie na vykonanie exekúcie vydal, neskôr exekúciu napadnutým uznesením z 12. januára 2012 vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju [§ 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku], pretože splnomocnenie udelené týmto spôsobom bolo podľa neho neplatným právnym úkonom pre rozpor záujmov zastúpenej dlžníčky a advokáta. Tým dlžníčka pri spísaní notárskej zápisnice (vyhlásení o vykonateľnosti) nebola riadne zastúpená, v dôsledku čoho táto zápisnica nespĺňa náležitosti exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku. Na odvolanie s'ťažovateľky krajský súd toto uznesenie potvrdil.

2. Proti tomuto uzneseniu smeruje s'ťažnosť s'ťažovateľky, v ktorej podstate namieta, že okresný súd nemal právomoc v exekúcii preskúmať notársku zápisnicu spôsobom, akým to urobil, že sa tak mohlo stať len prostriedkami upravenými v Notárskom poriadku a okresný súd bol zápisnicou viazaný. Jeho výklad Exekučného poriadku je podľa s'ťažovateľky ústavne nekonformný. Ďalej ju okresný súd diskriminoval, keď preskúmal notársku zápisnicu ex offo (bez návrhu). S'ťažovateľka podľa svojich tvrdení nemala možnosť vyjadriť sa k príprave rozhodnutia okresného súdu, navrhnúť dôkazy, okresný súd ani dokazovanie nevykonával. Tým okresný súd konal v rozpore s platnými zákonmi, hoci nimi bol podľa čl. 144 ods. 1 ústavy viazaný. Krajský súd napriek tomu toto uznesenie potvrdil.

3. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní s'ťažnosti zistil, že táto je z podstatnej časti takmer doslovne totožná s celým radom s'ťažností, ktoré s'ťažovateľka neustále

adresuje ústavnému súdu a o ktorých ústavný súd už nespočetnekrát rozhodol. Z posledného obdobia možno vybrať uznesenia sp. zn. I. ÚS 500/2013 a sp. zn. I. ÚS 506/2013, ktoré sa tiež týkali uznesení okresného súdu, a ďalej sp. zn. I. ÚS 434/2013 až sp. zn. I. ÚS 441/2013, sp. zn. III. ÚS 380/2013, sp. zn. III. ÚS 395/2013, sp. zn. IV. ÚS 538/2013. Aj II. senát odmietol podobne znejúce sťažnosti, napr. uznesením sp. zn. II. ÚS 39/2013, v ktorom taktiež odkázal na ďalšiu prejudikatúru v podobných veciach naprieč všetkými senátmi. Ani v prerokúvanej sťažnosti sťažovateľka nepredstavuje nič, čo by ju zmysluplne odlišovalo od ostatných sťažností, ktoré ústavný súd citovanými uzneseniami odmietol.

4. Vzhľadom na to ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov sťažnosť, pokiaľ smerovala proti postupu a uzneseniu okresného súdu, odmietol pre nedostatok právomoci ústavného súdu. V časti týkajúcej sa postupu a uznesenia krajského súdu ju odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

5. Pokiaľ ide o dôvody odmietnutia, odkazuje ústavný súd na dôvody uvedené v uzneseniach citovaných v bode 3. Na možnosť neodôvodňovať svoje uznesenia podrobnejšie pritom sťažovateľku už upozornil (II. ÚS 39/2013).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2013